

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Comisia pentru petiții

30.4.2013

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Ref.: Petiția nr. 0617/2008, adresată de Richard M Buxton, de cetățenie britanică, în numele *Residents against Ffos-y-fran* (Rezidenții împotriva Ffos-y-fran), privind impactul negativ al exploatărilor miniere de suprafață de la Ffos-y-fran, Merthyr Tydfil (sudul Țării Galilor) asupra sănătății rezidenților

1. Rezumatul petiției

Petiționarul își exprimă opoziția față de mineritul de suprafață de la Ffos-y-fran, Merthyr Tydfil (sudul Țării Galilor). Potrivit petiționarului, operațiunile de exploatare se desfășoară la doar 36 de metri de locuințe și ar avea un impact negativ considerabil asupra sănătății locuitorilor din zonă. Petiționarul consideră că, prin autorizarea acestei mine de cărbuni, guvernul galez ar fi încălcat Directiva 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, precum și acordurile generale de combatere a schimbărilor climatice. Petiționarul explică faptul că locuitorii din zona respectivă au contestat autorizația în instanță fără succes. Acesta susține că operațiunile de exploatare de la mina de cărbuni în cauză sunt cele mai mari din Regatul Unit și solicită Parlamentului European să analizeze cazul.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 13 octombrie 2008. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 192 alineatul (4) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 30 ianuarie 2009

Petiția

În ciuda faptului că autorizația de exploatare pentru proiectul în cauză nu a fost anulată în instanță, petiționarii susțin că exploatarea minei de cărbuni este ilegală și că operațiunile de

CM\938810RO.doc

PE420.015v04-00

exploatare minieră de suprafață încalcă principiile europene și necesitatea de a reduce în mod urgent emisiile de gaze cu efect de seră. Motivele invocate împotriva proiectului de către petiționari se referă în principal la:

- raza de acțiune a proiectului, care se pare a fi mult mai mare decât cea prevăzută în cerere;
- faptul că nu s-au prevăzut suficiente zone-tampon care să protejeze locuitorii din apropiere împotriva efectelor zgomotului, prafului și exploziilor;
- teama provocată de realizarea lucrărilor de exploatare în apropierea granițelor amplasamentului;
- evaluarea impactului asupra sănătății, considerată ca fiind neadecvată;
- presupusa lipsă a monitorizării eficiente și a controlului din partea organismelor de reglementare;
- impactul asupra schimbărilor climatice.

Lipsa zonelor-tampon suficiente sau a distanțelor de separare este unul dintre motivele de îngrijorare ale petiționarilor. Aceștia susțin că decizia de desfășurare a operațiunilor de exploatare la mică distanță (aproximativ 40 de metri) față de locuințele oamenilor contravine legislației și că guvernul galez nu a pus în aplicare în mod corespunzător Directiva EIA.

Petiția sugerează că cererea exploatatorului, pe baza căreia s-au desfășurat consultarea publică, declarația și evaluarea impactului de mediu și, prin urmare, pe baza căreia s-a acordat autorizația de proiectare, diferă de activitățile urmărite, în realitate, de către exploatator. Activitățile prevăzute ar cuprinde lucrări de exploatare efectuate până la granița amplasamentului proiectului de reabilitare și nu, astfel cum presupun autoritățile administrative responsabile de proiectare, la aproximativ 125 de metri depărtare de locuințe.

Petiționarii susțin, de asemenea, că guvernul galez nu a furnizat orientări privind distanța recomandată între lucrările de exploatare a minei de cărbuni și locuințele populației. Conform petiționarilor, de-abia acum – după acordarea autorizației pentru proiectul Ffos-y-fran – guvernul recomandă instituirea unor zone-tampon între exploatările de suprafață a minelor de cărbuni și spațiile rezidențiale care pot fi afectate (locuințe, școli).

Observațiile Comisiei privind petiția

„Proiectul de recuperare a terenului Ffos-y-fran” (sudul Țării Galilor), care include lucrări de exploatare de suprafață a minei de cărbuni, a fost autorizat în mod oficial în aprilie 2005, după o consultare publică efectuată în septembrie 2004 și pe baza unui raport de inspecție întocmit ulterior. Proiectul are drept obiectiv recuperarea a aproximativ 400 ha de teren abandonat și extragerea unei cantități de aproximativ 11 milioane de tone de cărbuni, într-o perioadă de 15-20 de ani și reprezintă una dintre cele mai importante exploatări de suprafață din Regatul Unit.

Proiectul reprezintă stadiul al treilea, revizuit și definitiv (faza III A). al Proiectului mai amplu de reabilitare Merthyr Est lansat la mijlocul anilor 1980, în vederea recuperării terenurilor care au suferit o abandonare pronunțată ca urmare a vechilor activități industriale și a activităților de exploatare de adâncime desfășurate până în anii 1980. Activitățile de recuperare din fazele I și II au cuprins operațiuni de exploatare de suprafață a minei de cărbuni, dar și activități de reabilitare a terenului în scopuri rezidențiale, recreative, precum și

în scopul industriei ușoare.

Localnicii se opun acestui proiect. Numeroasele lor reclamații și contestații nu au avut succes. În mai 2007, un comitet al Camerei Lorzilor a refuzat să mai admită contestații cu privire la această problemă, considerând că „nu există temeuri care să susțină importanța publică generală a subiectului”. În decembrie 2007, guvernul galez a respins propunerea de revocare a autorizației de proiectare. Între timp, proiectul a fost lansat, iar lucrările sunt în curs de desfășurare.

Lucrările de exploatare de suprafață desfășurate pe un teritoriu mai mare de 25 ha sunt supuse unei evaluări a impactului de mediu în conformitate cu cerințele din Directiva 85/337/CEE¹, astfel cum a fost modificată (intitulată Directiva EIA). Proiectul descris de petiționar se încadrează în categoria proiectelor prezentate în anexa I la Directiva EIA, pentru care este obligatorie evaluarea impactului de mediu înainte de aprobarea deciziei de autorizare (Directiva EIA - articolul 4.1)

Evaluarea impactului de mediu trebuie să ia în considerare caracteristicile specifice ale proiectului, precum și caracteristicile de mediu care vor fi probabil cel mai afectate. În conformitate cu anexa IV la Directiva EIA, evaluarea trebuie să furnizeze, printre altele, informații privind situația și impactul proiectului asupra populației și a factorilor climatici – două dintre aspectele evidențiate în petiție – inclusiv o descriere a măsurilor prevăzute pentru a preveni, reduce sau chiar anula efectele nefavorabile semnificative asupra acestor caracteristici.

Unul dintre principalele obiective ale evaluării impactului de mediu este acela de a lua în considerare preocupările privind protejarea sănătății umane și asigurarea calității vieții prin îmbunătățirea calității mediului înconjurător.

Statele membre au responsabilitatea de a se asigura de respectarea acestor obiective și cerințe în timpul procesului de evaluare de mediu și de aprobare a proiectului, luând în calcul situația specifică a proiectului, care poate cuprinde o serie de factori, precum dimensiunea, amplasarea, topografia, tipul de material extras și metodele de lucru, efectele existente și preconizate produse ca urmare a zgomotului și emisiilor etc.

Din informațiile aflate la dispoziția Comisiei, nu se poate stabili unde s-ar fi putut încălca legislația comunitară. Ar fi necesare informații suplimentare pentru a clarifica problema zonei-tampon/distanței de separare și, în special, pentru a stabili dacă evaluarea impactului și adoptarea deciziei ulterioare au fost realizate pentru o distanță explicită (125 de metri), care nu a fost respectată în faza de implementare a proiectului.

Concluzii

În baza informațiilor furnizate de petiționar și a altor informații aflate la dispoziția Comisiei, nu se poate stabili că s-a produs o încălcare a legislației UE, în special a Directivei 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată și transpusă în legislația națională a Regatului Unit.

Petiționarul trebuie invitat să furnizeze informații suplimentare pentru a-și fundamenta în

¹ JO L 175, 5.7.1985, p. 40.

detaliu preocupările în legătură cu faptul că autoritățile naționale nu au aplicat în mod corect cerințele Directivei EIA în ceea ce privește autorizarea și implementarea „Proiectului de reabilitare a terenului Ffos-y-fran”, în special din punctul de vedere al distanței de exploatare de la granițele zonei de recuperare. Acest lucru va permite Comisiei să examineze în continuare acest subiect.

4. Răspunsul Comisiei (REV), primit la 5 mai 2011

Zona-tampon

Directiva 85/337/CEE a Consiliului¹, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE² și prin Directiva 2003/35/CE³, privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (cunoscută sub numele de „Directiva EIA” – Directiva privind evaluarea impactului asupra mediului) presupune efectuarea de către autoritatea competentă a unei evaluări pentru anumite proiecte care au un impact semnificativ asupra mediului și stabilește obligațiile procedurale, în principal pentru statele membre.

Articolul 8 din directiva menționată prevede că rezultatele consultărilor și informațiile adunate în timpul procesului de evaluare trebuie luate în considerare în cadrul procedurii de autorizare. Autorităților naționale competente le revine obligația de a aprecia măsura în care aceste rezultate vor fi luate în considerare, pe baza cunoștințelor proprii privind circumstanțele locale specifice și posibilele standarde, dispoziții și practici naționale – cum ar fi Planurile de autorizare unitară și Notele de consultanță tehnică pentru cărbune și agregate – în aplicarea Directivei EIA.

În acest context, Comisia nu poate identifica o încălcare a directivei cu privire la procesul de evaluare a impactului asupra mediului în acest caz și evaluarea necesității unei zone-tampon specifice între săpături și cele mai apropiate locuințe rezidențiale.

Măsuri de aplicare pentru controlul emisiilor poluante

Autorizația emisă în temeiul Regulamentului național de prevenire și control al poluării de Consiliul local din Merthyr Tydfil (MTCBC) în octombrie 2007 prevede o serie de condiții pe care operatorul trebuie să le îndeplinească, astfel încât „să nu existe emisii vizibile de praf din operațiunile sale de exploatare în afara limitelor șantierului care să provoace vătămări sau perturbări”. Operatorii sunt obligați să respecte aceste condiții și să informeze fără întârziere Consiliul local din Merthyr Tydfil (MTCBC) despre orice emisie care ar putea avea un efect asupra comunității locale sau despre orice disfuncționalitate sau accident care ar putea provoca o poluare semnificativă. Autorităților competente de la nivel districtual le revine

¹ Directiva 85/337/CEE a Consiliului privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, JO L 175, 5.7.1985, p 40.

² Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 de modificare a Directivei 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, JO L 73, 14.3. 1997, p 5.

³ Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție, JO L 156, 25.6.2003, p.17.

responsabilitatea de a asigura respectarea condițiilor de autorizare în mod corespunzător.

Conform petiționarului, localnicii sunt supuși unor condiții de zgomot și emisii de praf semnificative și susțin că autoritățile competente din cadrul Consiliului local din Merthyr Tydfil (MTCBC) nu iau măsuri de aplicare. Petiționarul afirmă că rezidenții afectați s-au angajat să inițieze acțiuni pentru daună personală împotriva exploatatorului minei de suprafață din Ffos-y-Fran.

Pe baza informațiilor furnizate de petiționar, Comisia nu poate identifica nicio încălcare a legislației UE în domeniul mediului.

Impactul lucrărilor de exploatare de suprafață asupra climei

Articolul 3 din Directiva EIA prevede că o evaluare a impactului asupra mediului efectuată în conformitate cu articolele 4-11 din directivă identifică, descrie și evaluează atât efectele directe, cât și efectele indirecte pe care un proiect le are asupra climei.

Neluarea în considerare de către autoritatea decizională a impactului la scară mai largă al furnizării cărbunelui extras unei centrale termice pe cărbune din regiune și a efectelor indirecte ale exploatarei de suprafață, inclusiv ale prelucrării cărbunelui asupra „schimbărilor climatice” la nivel mondial nu ar constitui în acest caz totuși o încălcare a directivei.

Verificarea EIA pentru punctul de eliminare de la Cwmbargoed (Cwmbargoed Disposal Point – CDP)/cărbune Cwmbargoed Structura de pregătire și expediere

Cererea de proiectare pentru punctul de eliminare de la Cwmbargoed leagă în mod clar acest proiect de „eliminare” de sistemul Ffos-y-Fran (FFS), declarând că acesta este „necesar pe durata activităților miniere conexe și a celor de reabilitare de la Ffos-y-Fran”. Această interdependență este, de asemenea, dovedită prin descrierea „instalațiilor suplimentare” prevăzute, care cuprind „o stație de prelucrare și de pregătire a minereurilor, o stație de spălare a cărbunelui, o instalație pentru transportul cărbunelui, un atelier mecanic, o instalație pentru stocarea apei, [...] structuri pentru înmagazinarea și pregătirea cărbunelui și alte lucrări auxiliare”¹. Descrieri similare ale funcțiilor CDP au fost oferite în hotărârile instanțelor judecătorești în care se menționează activități precum primirea, prelucrarea, spălarea, depozitarea și transportul cărbunelui, în principal din noul proiect de la Ffos-y-Fran, cu un ritm de aproximativ 15 000 - 20 000 de tone de cărbune industrial galez pe săptămână.

Comisia este de părere că activitățile CDP (capacitate crescută de prelucrare a 1 milion de tone pe an, cu un ritm de 500 de tone/h după recondiționare) ar putea fi înțelese ca etapele finale ale fluxului de lucru tipic unui sistem de exploatare înainte de livrarea produsului finit către utilizatorii (finali) interesați. Atât exploatarea cărbunelui brut la Ffos-y-Fran, cât și procesul ulterior de epurare/prelucrare/manipulare a cărbunelui fac parte integrantă din procesul de exploatare și nu pot fi considerate operațiuni separate și independente, deoarece acest lucru ar duce la o congestie a câmpurilor de extracție (nu ar exista export de „cărbuni nesortați” – „run-of-mine” – ROM), sau la o oprire a operațiunilor de la CDP (nu ar exista

¹ Cererea P/08/0091 din 25 februarie 2008.

cărbune de tratat, stocat și transportat). De asemenea, infrastructura de transport care leagă cele două șantiere de exploatare – tratare/depozitare pe o distanță relativ mică – oferă dovezi de integrare a proceselor.

În funcție de dimensiunile lor, proiectele de exploatare minieră de suprafață care depășesc o arie de 25 de hectare fac obiectul anexei I (punctul 19 – suprafața șantierului depășește 25 ha) la Directiva EIA, care enumeră proiectele pentru care este obligatorie efectuarea EIA, sau al anexei II [punctul 2 litera (a) proiecte neincluse la anexa I] la care se aplică articolul 4 alineatul (2) (decizia statelor membre). În funcție de natura activităților sale, CDP poate aparține, de asemenea, clasei proiectelor menționate la anexa II punctul 3 litera (e) (depozitarea la suprafață a combustibililor fosili). Orice modificare sau extindere a proiectelor menționate la anexa I privind o zonă sub pragul de 25 ha, care poate avea efecte negative semnificative asupra mediului, intră sub incidența punctului 13 din anexa II la Directiva EIA pentru care se aplică articolul 4 alineatele (2)-(4) (așa-numita „verificare”). În plus, proiectele pentru „depozitarea la suprafață a combustibililor fosili” se încadrează, de asemenea, în proiectele enumerate la anexa II [punctul 3 litera (e)], pentru care se aplică articolul 4 din Directiva EIA.

În cazul de față, o verificare ar fi determinat adoptarea unei decizii a autorităților naționale competente privind efectuarea unei EIA pe baza unei evaluări a caracteristicilor modificărilor prevăzute sau a extinderii activităților CDP, a localizării acestuia, precum și a caracteristicilor posibilelor efecte semnificative, ținând cont, printre altele, de amploarea impactului asupra populației și a zonei geografice.

În ceea ce privește pretinsa neînaintare de către Curtea de Apel a cauzei Curții de Justiție anterior pronunțării hotărârii sale finale, Comisia nu poate identifica suficiente elemente în informațiile prezentate conform cărora aceasta ar fi situația reală.

Petiționarul a susținut, de asemenea, că costul procedurii judiciare din Regatul Unit a fost prohibitiv, încălcând grav cerințele de la articolul 10a din Directiva 2003/35/CE. Comisia a fost deja avertizată cu privire la această chestiune și a emis un aviz motivat împotriva Regatului Unit în anul 2010, subliniind îngrijorările referitoare la cheltuielile reclamanților în cadrul procedurii judiciare. Acest caz continuă să fie urmărit în mod activ de către Comisie.

Concluzii

Având în vedere că declarația privind impactul asupra mediului (pagina 214), care a însoțit cererea de autorizație de proiectare (mai 2003), a menționat impactul posibil asupra mediului al „manipulării, prelucrării și încărcării cărbunelui”, Comisia va căuta în continuare informații mai cuprinzătoare și mai amănunțite din partea autorităților naționale cu scopul de a evalua în ce măsură cererea de exploatare minieră, de o manieră generală și incluzivă, acoperea toate activitățile și operațiunile care fac parte din sistemul minier, astfel încât evaluarea impactului asupra mediului să poată identifica, descrie și evalua într-o manieră corespunzătoare efectele lor directe și indirecte în conformitate cu articolul 3 din Directiva EIA.

5. Răspunsul Comisiei (REV II), primit la 20 aprilie 2012

Petiționarul a furnizat informații suplimentare (februarie 2012) care au drept scop să completeze și să actualizeze informațiile prezentate anterior în această petiție, mai exact, în ceea ce privește verificarea impactului de mediu al stației de prelucrare a cărbunelui Cwmbargoed din cadrul proiectului de exploatare de suprafață a minei de cărbune de la Ffos-y-Fran, Țara Galilor.

În cadrul unei anchete efectuate ca urmare a unei cereri adresate de exploatatorul minei de cărbune de revizuire a unei condiții a autorizației de proiectare, unul dintre reprezentanții administrației locale competente a fost de părere că punctul de eliminare a cărbunelui (CDP) și instalațiile de prelucrare de la Cwmbargoed ar trebui considerate ca făcând parte din Proiectul de reabilitare a terenului Ffos-y-fran (FLRS). Petiționarul a profitat de această ocazie pentru a solicita Curții de Apel să redeschidă hotărârea Curții pronunțată în mai 2010, în care era refuzată cererea inițială a petiționarului de reexaminare judiciară a hotărârilor anterioare. În observațiile prezentate, administrația locală și-a menținut poziția inițială, potrivit căreia CDP nu face parte din proiectul minier Ffos-y-Fran propriu-zis. Curtea de Apel a respins cererea petiționarului.

Administrația națională recunoaște faptul că există o legătură strânsă între operațiunile miniere de suprafață (Proiectul de reabilitare a terenului Ffos-y-fran) și activitatea de spălare/prelucrare a cărbunelui efectuată de instalațiile industriale de la CDP. Totuși, aceasta consideră că CDP reprezintă un proiect separat, care nu face parte din proiectul FLRS, întrucât acesta fusese utilizat în operațiuni de prelucrare și pregătire a cărbunelui provenit de la mai multe mine din sudul Țării Galilor, încă din 1958. Stația nu a fost verificată cu ocazia evaluării impactului asupra mediului efectuate pentru FLRS în 2003, deoarece aceasta exista și funcționa deja, fără ca stația să sufere modificări majore. Mai mult decât atât, CDP nu este considerat ca făcând parte din aceeași unitate de proiectare și, drept urmare, nu s-a efectuat nicio EIA combinată pentru CDP/FLRS, fiind eliberate autorizații de proiectare distincte.

În cadrul procesului din 2007 de aprobare a cererilor pentru o nouă extindere și modernizare a instalațiilor industriale de la CDP, comitetul de planificare a emis un aviz de verificare în care se menționa că proiectul de extindere nu intră sub incidența anexelor I și II la Directiva EIA. Comitetul, alcătuit din autorități de mediu, a luat în considerare însă unele aspecte ecologice cum ar fi protejarea tritonului cu creastă (în baza unui studiu privind amfibienii), măsuri de înăbușire a prafului, scurtarea orarului de funcționare zilnică și evitarea contaminării apei. Cererea a fost făcută publică și nu s-au primit răspunsuri sau reacții din partea cetățenilor.

După ce a finalizat lucrări de foraj de explorare în zona (valea Nant Llesg) adiacentă CDP și aflată în apropierea sitului Ffos-y-Fran, exploatatorul FLRS intenționează să depună o cerere de proiectare, în vara anului 2012, în vederea creării unei a doua mine de suprafață de mari dimensiuni. În prezent se efectuează studii pentru a evalua un eventual impact asupra mediului.

Se poartă discuții prealabile cererii cu administrațiile competente din cadrul Consiliului local. În conformitate cu dispozițiile Directivei 2011/92/UE¹ enunțate în anexa IV, solicitantul furnizează o descriere a caracteristicilor fizice ale întregului proiect în cursul fazelor de funcționare, precum și o descriere a posibilului impact de mediu al proiectului, care să cuprindă, printre altele, efectele cumulative, indirecte și secundare. Întrucât noile operațiuni miniere planificate vor presupune de asemenea utilizarea instalațiilor industriale de la CDP pentru pregătirea, stocarea și

¹ Directiva EIA (codificată), JO L26, 28.1.2012.

expedierea cărbunelui, care se realizează cu ajutorul terminalului de cale ferată, impactul instalațiilor de la CDP va trebui și el să fie abordat și ilustrat în declarația privind impactul asupra mediului, și să fie făcut cunoscut publicului în cadrul consultării și înaintea eliberării autorizației. Orice extindere ulterioară a autorizației pentru punerea în funcțiune a instalațiilor industriale de la CDP va trebui să aibă în vedere măsuri de prevenire, de atenuare sau limitare a impactului semnificativ asupra mediului.

Primele reuniuni de informare cu locuitorii din orașele învecinate care ar putea fi afectați de reluarea planificată a activităților de extracție au avut loc în 2011 și se preconizează că, dacă cererea de proiectare este aprobată, vor fi organizate ample consultări publice pentru a permite cetățenilor să aibă un cuvânt de spus în ceea ce privește proiectul propus și pentru a garanta că se iau măsurile corespunzătoare necesare pentru atenuarea impactului așteptat.

Comisia consideră că operațiunile miniere de suprafață vizează producerea de cărbune comercializabil, și anume, cărbune de o calitate care răspunde nevoilor potențialilor clienți (în cazul de față, o centrală electrică). Operațiunile de prelucrare și manipulare desfășurate în amplasamentul CDP fac parte din „procesul de producție” al Proiectului lărgit de recuperare a terenului Ffos-y-fran, care înglobează toate operațiunile, de la săpături la expedierea cărbunelui către clienți.

Concluzii

În conformitate cu Directiva EIA, evaluarea oricărui impact major trebuie să ia în considerare, de asemenea, efectele cumulative, indirecte și secundare ale proiectului. Comisia a solicitat autorităților britanice să prezinte un exemplar al avizului de verificare.

În eventualitatea unei cereri de extindere a activităților de extracție la suprafață în zona respectivă, Comisia va solicita, de asemenea, informații suplimentare cu privire la consecințele proiectului în ansamblul său.

6. Răspunsul Comisiei (REV III), primit la 30 aprilie 2013

În martie 2012, administrația națională a furnizat informații suplimentare cu privire la verificarea propunerii de modificare a proiectului de recuperare Ffos-y-fran prin autorizarea transportului cărbunelui de la Ffos-y-fran și pe cale rutieră, nu numai prin conexiunea feroviară de la punctul de eliminare a cărbunelui de la Cwmbargoed (CDP), astfel cum se prevăzuse inițial.

Conform informațiilor furnizate, autoritățile competente (miniștrii galezi) au examinat propunerea în contextul autorizației acordate pentru Proiectul de recuperare a terenului Ffos-y-fran, CDP și instalațiile de manipulare a cărbunelui existente, precum și în contextul consimțământului CDP de a exploata cărbune și gresie provenite de pe alte amplasamente.

Verificarea a avut în vedere în principal transportul pe cale rutieră a cărbunelui către și de la CDP și, în urma acesteia, s-a ajuns la concluzia că transportul parțial al cărbunelui cu camionul nu are efecte semnificative asupra mediului nici chiar atunci când se are în vedere efectul cumulativ al modificărilor aplicate în raport cu întregul proiect de reabilitare a terenului. Ținând seama de criteriile din anexa III la Directiva 85/337/CEE¹ relevantă, astfel cum a fost modificată

¹ Directiva Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra

(Directiva EIA - Directiva privind evaluarea impactului asupra mediului), inclusiv de efectele directe, indirecte și cumulative care ar putea fi semnificative, autoritățile naționale au concluzionat că era puțin probabil să apară efecte semnificative asupra mediului și că, prin urmare, nu se impunea realizarea unei EIA.

În plus, administrația națională a informat Comisia că, la momentul furnizării răspunsului, nu existau în curs de examinare cereri de proiectare referitoare la amplasamentul Ffos-y-Fran. Totuși, în prezent, responsabilul unui proiect desfășurat pe un amplasament aflat în partea de est a Ffos-y-fran și denumit Nant Llesg, realizează o consultare nestatutară prealabil cererii și, prin urmare, este posibil să se depună cereri de proiectare suplimentare pentru exploatarea de suprafață a minei de cărbuni. Acest proces de dezvoltare ar putea include, de asemenea, propuneri de modificare a CDP. Autoritatea locală de proiectare va trebui să examineze în timp util nevoia realizării unei EIA ținând seama de locația, scara și tipul operațiunilor propuse.

Concluzie

Din informațiile aflate la dispoziția Comisiei, nu s-a putut stabili o încălcare a legislației comunitare referitoare la procesul EIA.

mediului (85/337/CEE) (JO L 175, 5.7.1985, p. 40); această directivă a fost codificată drept Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).